

1921, stal se tedy státním úředníkem teprve po dni směřodátném pro přiznání výhod ze zákona o propočtení let plynoucích a nemůže tudíž z tohoto zákona dovozovati pro sebe žádného právního nároku na započtení let.

Započítal-li však přes to žal. úřad st-li vojenskou službu a určitá období z dřívější služby obecní do nynějšího jeho služebního poměru, pak přiznal mu tím výhody, k jichž poskytnutí nebyl dříve řečenou právní normou vázán, a mohl proto libovolně stanoviti jak rozsah výhod těch, tak i způsob určení jich. Jestliže při tom nevzal žal. úřad zřetel na služby, které st-l konal jako exekutor a jako kancelářský pomocník, a odpočetl-li od souhrnu doby st-li liberaliter započítávané 1 rok čekatel'ský podle obdoby předpisů platných pro započítávání služební doby, nemohl tím zasáhnouti do okruhu práv st-lových, neporušil jeho subjektivních práv a jest tudíž stížnost bezdůvodnou.

Č. 3318.

Z n á m k y: I. * Domáhati se výmazu známky z důvodu, že není způsobilá k zápisu podle § 1 zn. nov. z r. 1895 t. j. pro deskriptivní povahu, jest oprávněn každý, kdo prokáže, že zápisem známky takové jest omezován ve volném užívání popisných výrazů z obecné řeči převzatých. — II. Okolnost, že známka slovní označuje výrobní proces, jest pro otázku, zda je deskriptivní podle § 1 známek. novely, lhostejno.

(Nález ze dne 4. března 1924 č. 3758.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3253 adm.

V ě c: Firma Zámecký pivovar a sladovna v B. (adv. Dr. Arn. Urban z Prahy) proti ministerstvu obchodu (min. místotaj. Dr. Jos. Fák) (za zúč. stranu adv. Dr. Karel Fuchs z Prahy) o ochrannou známku.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Stěžující si fa. podala u min. obchodu žalobu proti firmě H. a S., akc. spol. ve Vídni, již se domáhala jednak výmazu slovní známky žalované fy »Diastat«, zapsané u obch. a živn. komory ve Vídni pro slad, sladové výrobky, rýži, rýžovou mouku a rozličné výrobky dne 27. června 1911 pod č. 47645 a přihlášené pro oblast republiky čsl. v Praze 15. července 1919, jednak zjištění, že žalobkyně (st-lka) jest oprávněna své kombinované známky č. 18073/Praha, obsahující také slovo »Diastalt«, zapsané 5. listopadu 1921 pro slad a sladové přípravky, užívati přes to, že fa žalovaná má zapsanu starší známku Diastat.

Nař. rozhodnutím byl zamítnut petit první, petitu na druhém místě uvedenému pak vyhověno. O nákladech sporu min. vyslovilo, že se navzájem ruší.

Uvažuje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané musil se nss zabývati nejprve námitkou vznesenou při veř. líčení zástupcem spolužalované strany, že stěžující si ře nedostává se legitimace k stížnosti. Nemohl uznati námitku za důvodnou. St-lka domáhala se výmazu slovní známky »Diastat«, zapsané pro fu H. a S. z důvodu, že tato známka jest deskriptivní, označujíc výrobní proces k vzniku výrobků sladových

nezbytný a všeobecně diastasou, procesem diastatickým nazývaný. Ježto předmětem podniku st-lčina jest, jak z žaloby jí podané vysvítá, výroba zboží tohoto druhu t. j. výrobků sladových, jest míti za to, že podala výmazní žalobu na ochranu svého práva při označování svého zboží volně užívati výrazů diastasa a odvozených, jako výrazů k obecné terminologii náležejících, kteréž právo by zápisem známky Diastat v rejstříku mohlo býti omezeno. Podle názoru soudu sluší však kterémukoli podnikateli přiznati legitimaci domáhati se výmazu známky deskriptivní z důvodu, že trváním známky takové jest ohrožena jeho volnost při provozování svého podniku užívati výrazů popisných z obecné řeči převzatých (srov. nál. z 5. října 1923 č. 16407 u Boh. 3253 adm.).

Ve věci samé soud uvážil toto:

Žal. úřad odepřel výmaz známky fy H. a S. dovozuje, že známka ta neodporuje ani předpisu § 1 novely z r. 1895 ani § 1 znám. zák. z r. 1890.

K popření deskriptivní povahy známky »Diastat« dospěl žal. úřad vycházeje z právního názoru, že ustanovení § 1 novely vztahuje se jen na takové označení způsobu výroby, která informuje konsumenty o neznámém jim způsobu výroby, nikoli však na označení výrobního pochodu všeobecně známého a pojmově s podstatou výrobku souvisejícího.

Toto pojetí předpisu § 1 novely nemá v znění zák. naprosto nijaké opory, s jeho účelem pak jest v přímém rozporu. Podstatu a vnitřní důvod předpisu toho sluší spatřovati, jak tento soud již častěji ve svých nálezech vyslovil, v snaze zabrániti monopolisování potřebných prostředků výrazových, které byvše vytvořeny kulturním vývojem, staly se společným majetkem lidské společnosti a nesmějí tedy volnému užívání býti odnímány, což by se právě stalo zápisem jich jako známky, ježto by zápisem nabýval majetník známky práva, jiné závody v užívání těchže výrazů omezovati. Označuje-li slovní známka výrobní proces známý či neznámý, jest proto pro posouzení otázky, je-li deskriptivní ve smyslu uvedeného předpisu čili nic, naprosto lhostejno. Jestliže tedy nař. rozhodnutí konstatuje, že slovo známkové označuje způsob výroby, ale přes to vyslovuje, že známka jediné slovo to obsahující není deskriptivní ve smyslu § 1 novely z r. 1895, jest s tímto zákonným předpisem v rozporu a bylo je zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Tím padá ovšem i výrok o útratách řízení, jenž jest pouhým důsledkem výroku ve věci samé.

Č. 3319.

Z n á m k y: I. Jak jest posuzovati podobnost slovních známek? — II. Podobnost známek Diamalt a Diastalt pro sladové výrobky?

(Nález ze dne 4. března 1924 č. 3759.)

V ě c: Firma G., akc. spol. v Praze (adv. Dr. Karel Fuchs z Prahy) proti ministerstvu obchodu (min. místotaj. Dr. Jos. Fák — za zúčastněnou stranu adv. Dr. Arn. Urban z Prahy) o ochrannou známku.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost